

ACC. N:R M. 13688: 1-4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Halland Upptecknare: Amanda Persson, Knäred
 Härad: Höls Berättare: " " "
 Socken: Knäred Berättarens yrke: småbr. hustru
 Uppteckningsår: 1955 Född år 1877 i Knäred

Lägner och talesätt om kyrkklockorna. s. 1-2. LUF 66.
 Kyrkkryddor. s. 3-4. " 88.

Luf 66.

/

En sägen om kyrkklocka. I Hårad
För länge längesen var Hårad's ena kyrkklocka
var ny hängdes den upp i konket innan den
var segnad eller kristnad. På så vis hade brallens
maket med den. När de så började ringa med
den brast lanken den var upp hängd med att
brallens fick tag i den och slängde den i en sjö
1 kilometer väster om Hårad's kyrkby.

Nu vara goda iåd dyra hur de skulle på sin
kyrkklocka igen okunnade gamla väste så
Någon skulle föda upp ett par tvillingkalvar
med mjölk de fick ej ha smakat en droppe
vatten och med dessa skulle skulle klockan
dragas upp. Någon gick ut och fört en länk
om klockan och tvillingkalvarna spändes för
men när de skulle dra klockan upp för
självsten höres en röst rop "Nå se var kalvarna
han orka inte" Det var så att den som västet

halvannan gett den nene vatten så det var
derför det ej gick att på nytt klackan ut sjön
och så heter sjön klackesjön än i dag.

Sången förmåles att man vid klart väder
kan se kyrkklockan på sjöbotten än i dag.

Vet ej kyrkklockorna ha några namn men
en inskription på en av dem står "Här det
ringde för frun i Husat" de sprack jag
Husat är en liten by i norra Thunäset och
för länge sedan hade det fint herstads.

Kyrkklockornas slag vid påminning betydde
"Tänk på att du helgas vilolagen."

De gamle sade att man kunde höra om den döde
var salig ej Hörels spölingningen långt em med
lätta slag var den döde salig Men om klockorna
hördes dafst och tungt var den asalig.

Någon gåta om kyrkklockor vet jag ej.

Har aldrig hört talas om någon sågen vid gräning
av klockor

ACC. N:R M. 13688:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Thycktrydalen

För iika 60 år sedan upptäckte denna red att
håra blomsterkvastar med till kyrkan.

Luft 88
X.

Det var på sommaren då blommor och bläck
växte fanns i dessa urstakvaster som de kallades
här fanns gerna några Galia kvistar även
Ännu i Trop och havendet några blommor
till exempel Turenationens några ringblommor m.m.

Dessa kvastar bars i handen även psalmboken
inviad i en nådskub bars i handen av
kvinnorna. Kvaderna bar psalmboken i fiikan
och några urstakvaster använde de aldrig
Men sunndoserna bar de med sig och under
predikan bjöd de gerna på mus på dem de
satt bredvid. När kvinnorna kom i i kyrkan
läste urstakvaster på bakkryllan men en och annan
buckade de på den. Det var på söndag hela
sommaren de bar kvastar med sig till kyrkan.

8^e Kryddasor och luktasor.

Kryddasor var kvinnorna med sig till kyrkan.

De var av silver men det var någon förmögen kvinna
men här fanns även kryddasor av horn m m.

I dessa dalar hade de kummin och sockerlikör
och brötsöcker ibland karameller av detta bjöd
de på dem de satt närmast.

Min son äger en sådan kryddasa av gammalt silver
som hans fars mormor fick av sin fästman för
115 år sedan så den är ju ganska värdefull.

Amen luktvasor hade kvinnorna med sig i kyrkan.

De var av silver och bars en kalle i en silverhoppa
så det var ju mestadels de förmögare som
använde dem. De luktade på dem en och annan gång.

Det är nog så det en 65 eller 70 år sedan denne
sed upphörde här i Thiaed. Har aldrig hört att
prästenheten ogillade dessa sedes och varför de
upphörde vet jag ej.

H.